

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România

Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

11 iulie 2024

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ședința din data de 11 iulie 2024, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, a decis:

- Cu unanimitate de voturi,

1. **A admis** obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în articolul unic din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.95/2014 cu referire la art.I pct.10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.95/2014 [cu referire la art.5 alin.(5) din Legea nr.341/2004, cu modificările și completările ulterioare] care exclude formularea și transmiterea de propuneri către Președintele României pentru conferirea Ordinului „*Victoria Revoluției din Decembrie 1989*”, precum și cu referire la dispozițiile art.I pct.17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.95/2014 [cu referire la art.9 ind.2 alin.(8) din Legea nr.341/2004] sunt neconstituționale.

2. **A respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în articolul unic din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.95/2014 cu referire la dispozițiile art.I pct.7, 8, 10, 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.95/2014, [cu referire la art.4, 4 ind.1, 5 alin.(1)-(4), (6) și (7) și art. 9 ind.2 alin.(4) și (5) din Legea nr.341/2004, cu modificările și completările ulterioare] sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a reținut că mecanismul juridic de conferire a Ordinului „*Victoria Revoluției din Decembrie 1989*”, de către Președintele României, este

nefuncțional în prezent întrucât a fost eliminată din fondul activ al legislației reglementarea subiectului de drept care să formuleze și să transmită Președintelui României propunerile de conferire a Ordinului antereferit. Această eliminare nu întrunește exigențele de calitate a legii și încalcă atribuția constituțională a Președintelui României de a conferi decorații, fiind contrară art.1 alin.(5), art.80 și art.94 lit.a) din Constituție.

De asemenea, Curtea a constatat că soluția legislativă referitoare la ordinea etapelor procedurale ce trebuie urmate pentru acordarea calității și, ulterior, eventual, a titlului de Luptător cu Rol Determinant, precum și în cazul retragerii acestei calități, respectiv a titlului încalcă exigențele constituționale ale calității legii. Totodată, norma creează confuzie în privința efectelor juridice ale actelor administrative emise în procedura administrativă reglementată la art. 9 ind.2 din lege și este de natură a afecta exercitarea atribuției constituționale a Președintelui României de a conferi titluri de onoare.

Cu privire la acordarea calității de Luptător cu Rol Determinant, Curtea a reținut că certificatul de Luptător cu Rol Determinant eliberat de Secretariatul de Stat, ca urmare a admiterii cererii formulate de solicitant, este un act administrativ cu caracter individual care atestă o calitate pentru acordarea unor beneficii materiale de rang legal, fiind „singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile prezentei legi”. În același timp, certificatul eliberat conferă beneficiarului vocația atribuirii titlului onorific de Luptător cu Rol Determinant, prin decret, de către Președintele României, la propunerea Secretariatului de Stat. Potrivit art.94 lit.a) și art.100 din Constituție, Președintele României are opțiunea de a decide conferirea prin decret, a acestui titlu, ca semn de recunoștință a statului față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, cu condiția admiterii în prealabil, a cererii pentru eliberarea certificatului de Luptător cu Rol Determinant.

În cazul anulării certificatului sau retragerii prin act administrativ a calității de Luptător cu Rol Determinant, Secretariatul de Stat propune Președintelui României retragerea titlului atribuit în baza acestuia. Curtea a reținut că, atât timp cât în ordinea

juridică nu mai subzistă calitatea acordată prin certificat, Președintele are obligația de a retrage titlul acordat exclusiv în temeiul acestei calități, prin emiterea unui decret.

- Cu unanimitate de voturi, **a respins**, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 54 deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și deputați neafiliați și a constatat că dispozițiile Legii privind protecția consumatorilor cu privire la costul total al creditării și la cesiunea de creanțe, în ansamblul său, și, în mod special, dispozițiile art.1, art.2 lit.b), art.6, art.10 alin.(1) și ale art.12 din aceeași lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a reținut următoarele:

- Legea criticată respectă principiul constituțional al bicameralismului, întrucât nu există nici deosebiri majore de conținut juridic și nici o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

- Legiuitorul are competența de a reglementa un regim juridic diferit de dreptul comun în privința cesiunii de creanță realizate în beneficiul unui cesionar I.F.N., având în vedere că se impune susținerea unei categorii vulnerabile de consumatori. Totodată, legiuitorul dispune de libertatea de a aprecia dacă, într-un anumit moment, se impun măsuri de protecție a consumatorilor, chiar dacă în acest mod se creează o situație diferită în raport cu consumatorii de servicii financiare bancare.

- În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind încălcarea, prin dispozițiile legale criticate, a principiului neretroactivității legii, prevăzut la art.15 alin.(1) din Constituție, Curtea a reținut că principiul *pacta sunt servanda* poate fi supus unor atenuări impuse de situații ce intervin pe parcursul executării contractului, situații care nu au putut fi avute în vedere la încheierea acestuia și care pun una dintre părțile din contract în situația de a nu-și mai putea onora obligațiile contractuale.

- Curtea a mai reținut că dreptul de proprietate al instituțiilor financiare nebancare nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate, dispozițiile criticate fiind conform prevederilor art.44 din Constituție.

- De asemenea, entitățile care desfășoară activități de recuperare a creditelor se pot adresa instanțelor judecătorești, potrivit dreptului comun, pentru soluționarea oricăror acțiuni (plângeri) referitoare la realizarea creanțelor lor, fiindu-le asigurat, în acest fel, accesul liber la justiție.

- Curtea a mai reținut că dispozițiile art.8 alin.(3)-(10) din legea criticată prevăd posibilitatea adaptării judiciare a tuturor contractelor de credit reglementate prin aceeași lege, motiv pentru care prevederile legale criticate respectă exigențele impuse de Curtea Constituțională prin Decizia nr.623 din 25 octombrie 2016, par.116, fiind în acord cu dispozițiile constituționale ale art.147.

•

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

II. De asemenea, Curtea Constituțională a amânat pentru data de 17 septembrie 2024:

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.27/2011 privind transporturile rutiere, obiecție formulată de 43 deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și de 13 deputați neafiliați;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție;

- Obiecția de neconstituționalitate a art.II al Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și pentru modificarea art.451 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcțiile aferente din domeniul public al statului și din administrarea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara în domeniul privat al statului și succesiv în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, județul Timiș și transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, obiecție formulată de Președintele României;

- Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești, obiecție formulată de Președintele României.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**